

ହଁ, ଆମେ ପାରିବା!

ଗତ ଚାରିଦିନ ଧରି ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଟି ସାରା ଓଡ଼ିଶାକୁ ଭୟଭୀତ ଏବଂ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ କରିଥିଲା, ସେହି ଫାଇଲିନ୍ ଗତକାଲି ଓଡ଼ିଶା ଉପକୂଳକୁ ଛୁଇଁ ଚାଲିଯାଇଛି । ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ତିନିଟି କଥା ମନକୁ ଆସୁଛି । ପ୍ରଥମେ ଫାଇଲିନ୍ ବାତ୍ୟା ୧୯୯୯ର ମହାବାତ୍ୟାକୁ ମନେ ପକାଇ ଦିଏ । ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ, ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପ୍ରଶମନ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ତାହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତଙ୍କିତ କରିଥିଲା । ପବନର ବେଗ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କରି ୧୯୯୯ ବାତ୍ୟା ପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ତାଣ୍ଡବ୍ୟାଳା ରଚନା କରିବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଭାବି ନେଇଥିଲେ । ଏବେ ଏହା ମହାବାତ୍ୟା କି ନୁହେଁ ସେ ନେଇ ବୌଦ୍ଧିକ ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ଫାଇଲିନ୍ ମାପଦଣ୍ଡ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଆମେ ସମସ୍ତେ ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ, ଏହା ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ସବୁ

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାକ୍ ସୂଚନା ଏବଂ ଆକଳନ ଯେଉଁ ଭୟ ସୂଚାର କଲା, ତାହା ଆମକୁ ଏହି ବିପଦର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା । ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତି ପର୍ବରେ ଯେଉଁମାନେ ସାମିଲ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାଧୁବାଦ ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବାରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ତାଙ୍କର ସାମରିକ ବଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗର ହାତ ବଢ଼ାଇ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋବଳକୁ ବଢ଼ାଉଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକାଠି ହେଲେ ଯେ କୌଣସି ମହାବିପତ୍ତିର ଯେ ସଫଳ ମୁକାବିଲା କରାଯାଇ ପାରିବ, ଏହାଥିଲା ତାହାର ସଦ୍ୟତମ ଉଦାହରଣ ।

୧୯୯୯ ମହାବାତ୍ୟାର ତିକ୍ତ ଅନୁଭୂତି ଅନେକାଂଶରେ ଆମମାନଙ୍କର ମାନସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ସେତେବେଳର ସରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଦୂରରେ ଥାଇ ମହାବାତ୍ୟାର ପ୍ରାକ୍ ସୂଚନା ବା ଆକଳନ ମଧ୍ୟ କରିପାରି ନ ଥିଲେ । ପାଣିପାଗ ବିଭାଗର ଯତ୍ନଶିଳ ସତର୍କବାଣୀକୁ ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପୂଜାପାଠ କରି ଏଡ଼େଇ ଦେବେ ବୋଲି କହିଥିବା

ଶୁଣାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଏଥରର ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାରିଗରି କୌଶଳ ଅନେକାଂଶରେ ଦାୟୀ । ସବୁଠାରୁ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କଥା ହେଲା ପୂର୍ବ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ଏଥର ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବେ କମେଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଛି । ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ରେକର୍ଡ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇ ପାରିଥିବାରୁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିଛି । ସେଥିପାଇଁ ପୁଲିସ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଶାସନ ଓ ଅନ୍ୟ ବିଭାଗୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କେହି କେବେ ସାଧୁବାଦ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଆଜି ସେହିମାନେ ଆମର ଅଭିନନ୍ଦନର ପାତ୍ର । ପ୍ରଶାସନ ସଂପର୍କରେ ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ସମାଲୋଚନା କରିଥାଉ । ଏ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ପାର୍ବଣ ସମୟର

ଆମ ଘରର ହାଲଚାଲ ସୌମ୍ୟରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଦୁଇଦିନ ଛୁଟି ବାତିଲ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରଶାସନିକ କଳ ଯେଉଁ ଅଣ୍ଡାଭିଡ଼ି ଛିଡ଼ା ହେଲା, ତାହା ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଏକ ନଜିର୍ ହୋଇ ରହିବ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ କଥାଟି ଯାହା ଏବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି, ତାହା ହେଲା ବାତ୍ୟାପରର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ବାତ୍ୟା, ବନ୍ୟା ଓ ମରୁଡ଼ିକୁ ରାଜନେତାମାନେ ଅପେକ୍ଷାକରି ରହିଥାଆନ୍ତି ବୋଲି ବହୁ ଦିନରୁ ପ୍ରବାଦ ଅଛି । ଏହିଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆସିଲେ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ସ୍ତରରୁ ରିଲିଫ୍ ଆସିବ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରିଲିଫ୍ ପାଣ୍ଡରୁ ଆର୍ଥିକ ଅର୍ଥ ବରାଦ ହେବ, ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ନେତା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଏକରକମ ପୂଜା ବୋନସ୍ ମିଳିବ । ଗତ ବାତ୍ୟା ସମୟରେ ପଲିଥିନ୍ ଫ୍ଲାମ୍ ଏବଂ ପରେପରେ ଇନ୍ଦିରା ଆବାସକୁ ନେଇ ଯେଉଁ ଦୁର୍ନୀତି କଥା ଉଠିଲା ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ । ଫାଇଲିନ୍ ବାତ୍ୟାର ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷାଯୋଗୁ ବନ୍ୟାର ଆଶଙ୍କା ହେଲାଣି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହେବ । ଅତୀତରେ ରାଜନେତାମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିଜନିଜ ସୁବିଧା ଲାଗି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହିଁ ରହିଥାଆନ୍ତି । କିଏ କେନ୍ଦ୍ରର ଅବହେଳା କଥା କହିଥାଏ ତ, କିଏ ସରକାରୀ ଅପାରଗତା ଓ ବାଟମାରଣା କଥା କହିଥାଆନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ

ନିର୍ବାଚନ, ଏହା ଅଧିକ ହେବ ସିନା କମିବ ବୋଲି କେହି ଆଶା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ଆମ ବିଚାରରେ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବେ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଗୋଛି ଖୋଳାଖୋଳିରୁ ଦୂରରେ ରହି ଓଡ଼ିଶା କଥା ଚିନ୍ତା କରିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ରାଷ୍ଟ୍ରନେତା ।

ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ କଥାଟି ହେଲା, ଅତୀତର ଅନୁଭୂତି ସବୁବେଳେ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଅନୁଭବକୁ ପାଥେୟ କରି ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି । ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ ବାରମ୍ବାର ବିଫଳତାର ସ୍ୱାଦ ଚାଖିବାକୁ ପଡ଼େ । ୧୯୯୯ ବାତ୍ୟାର ଅନୁଭବ ଫାଇଲିନ୍‌କୁ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ଏବଂ

ପ୍ରମାଣ କଲା ଯେ ଆମେ ଏଭଳି ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବା । ଏହା ଆମ ମନରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଆଣି ଦେଲା ।

ସ୍ୱାଧୀନତାର ୬୭ ବର୍ଷ ପରେ ରାଜନ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଆମେ ଏବେ ସବୁଠାରୁ ପଛୁଆ ଏବଂ ଗରିବ । ଆମ ରାଜନେତାମାନେ ଏବେ ବି ଗଲା ଫଟାଇ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିପାଇଁ ଦାୟୀ ମୁଁ ନୁହେଁ ସିଏ । କିନ୍ତୁ କେହି କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ବସି ଏ କଳଙ୍କକୁ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରିଥିବାର ଦେଖି ନାହିଁ କି ଶୁଣି ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବିରୋଧୀ ସଂଗ୍ରାମରେ ବିଜୟୀ ହେବା ପାଇଁ ଏ ଫାଇଲିନ୍ ବାତ୍ୟା ଯଦି ଆମ ରାଜନେତାମାନଙ୍କୁ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ତାହା ହେଲେ ୧୨ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୩ ଏକ ଐତିହାସିକ ତାରିଖ ହୋଇ ରହିବ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସକଳ ବିପ୍ରୀତ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ବା ଜନ ସମୁଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ପୁରୁଣା ରାସ୍ତାଘାଟ ଓ ଘରଦ୍ୱାରକୁ ନୂଆକରି ଗଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳେ । ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବା ଜନବସତି, ଜୀବିକା ହରାଇଥିବା ଜନସମୁଦାୟ ନୂଆ ଭିତ୍ତିଭୂମି, ନୂଆଯୋଜନା ଏବଂ ନୂଆ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ । ବିଶ୍ୱରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟକୁ ଅତ୍ୟୁତ ଅଭ୍ୟୁଦୟର ସୁଯୋଗ ଭାବେ ବିନିଯୋଗ କରିଥିବା ଉଦାହରଣର ଅଭାବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ଆମେ କଣ ପାରିବା ? ଓବାମାଙ୍କ ଭାଷାରେ ‘ହଁ ଆମେ ପାରିବା’!